

μνει μακρινά ταξείδια πρὸς τὰς πηγὰς τῶν ποταρῶν· τούτων πρὸς ἀναζήτησιν τροφῆς, ἥτις συνίσταται εἰς χόρτα καὶ φυτά.

Ἡ Μανάτη εἶναι ζῶον ἄκακον καὶ ζῇ κατ' ἀγέλας· θηρεύεται δὲ διὰ τὸ λίπος αὐτῆς. Ὄταν κτυπηθῇ μία ἐξ αὐτῶν διὰ τριαινῆς, αἱ ἄλλαι πρσπαθοῦν νὰ ἐξαγάγῳσιν τὴν τριαινὰν ἐκ τοῦ σώματος αὐτῆς, ἢ νὰ κόψωσιν τὸ σχοινίον, μετὰ τοῦ ὁποίου ἡ τριαινὰ εἶναι συνδεδεμένη· τὸ κρέας τῆς ὁμοιάζει κατὰ τὴν γεῦσιν μὲ χοίριον καὶ τὸ ὑπεραγαποῦν οἱ ἄγριοι ἀμερικανοί.

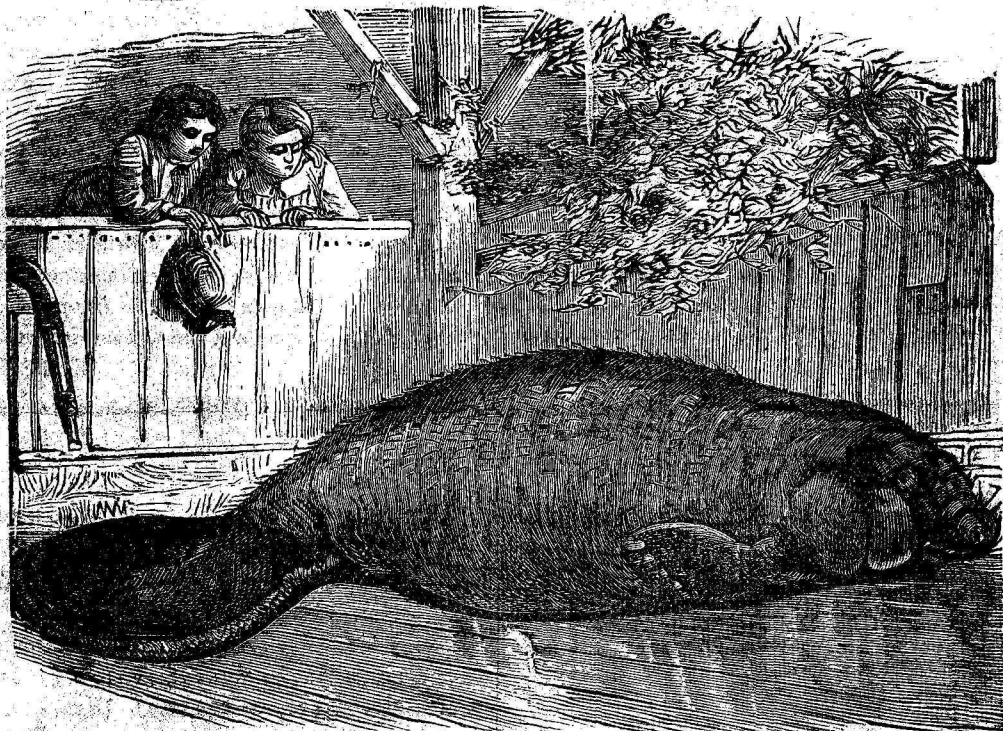
Πρὸ τινων ἐτῶν ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρα-

Ο ΣΙΡ ΙΣΑΑΚ ΝΕΥΤΩΝ

ὑπὸ Μαργαρίτας Κ.

Ὁ Σιρ Ἰσαὰκ Νεύτων, τοῦ ὁποίου τὴν εἰκόνα προσφέρομεν ἐνταῦθα, ἦτο εἰς τῶν μεγίστων φιλοσόφων ὅσοι ποτὲ ὑπῆρξαν ἐπὶ τῆς γῆς, ἡ δὲ ἱστορία τοῦ βίου του εἶναι πλήρης διδασκαλίας διὰ πάντας.

Ἐγεννήθη εἰς τὴν Ἀγγλίαν, τὴν ἡμέραν τῶν Χριστουγέννων 1642, καὶ ἀληθῶς, ὑπῆρξε πολύτιμον δῶρον εἰς τὸν κόσμον, διότι κατὰ τὴν μακροχρόνιον ζωὴν του προσέθεσε τόσον πλοῦτον εἰς τὸ ταμεῖον τῶν ἀνθρωπίνων γνώσεων,

Η ΜΑΝΑΤΗ

τίας τῆς Νικαράγγας εἶχε μίαν τοιαύτην Μανάτην εἰς τὴν τεχνητὴν αὐτοῦ λίμνην, ἥτις οὐ μόνον ἤρχετο εἰς τὴν οἰκίαν ὅταν ἐκαλεῖτο νὰ γευματίσῃ, ἀλλ' ἐπέτρεπε καὶ νὰ τὴν καθβαλκεύουν ἄνθρωποι καὶ νὰ τοὺς μεταφέρῃ ἀπὸ τὸ ἐν μέρος τῆς λίμνης εἰς τὸ ἄλλο—ἡδύνατο δὲ νὰ μεταφέρῃ διὰ μιᾶς περὶ τοὺς 20 ἀνθρώπους ἐπὶ τῆς ῥάχως αὐτῆς!

Ἡ ἐν τῇ προκειμένη εἰκονογραφίᾳ Μανάτη εὐρίσκεται ἐν τῷ περιφημῷ κεντρικῷ κήπῳ τῆς Νέας Ὑόρκης, καὶ παρέχει διασκέδασιν εἰς πολλὰ παῖδια, τὰ ὁποῖα ἐπισκέπτονται τὸν κήπον ἐκεῖνον πᾶσαν ἡμέραν.

ὅσον οὐδεὶς ἄλλος ποτέ. Ἐκεῖνος πρῶτος ἀνεκάλυψε τὸν νόμον τῆς Βαρύτητος, παρατηρήσας τὴν πτώσιν μῆλου ἐκ τινος μηλέας, ὑπὸ τὴν σκιάν τῆς ὁποίας ἦτο ἐξηπλωμένος, τὰς κινήσεις καὶ τὸ σχῆμα τῶν πλανητῶν, τὰς τροχιάς τινῶν κομητῶν καὶ πολλὰς ἄλλας ἀληθείας φυσικὰς, τὰς ὁποίας ὁ καιρὸς δὲν μᾶς ἐπιτρέπει νὰ περιγράψωμεν.

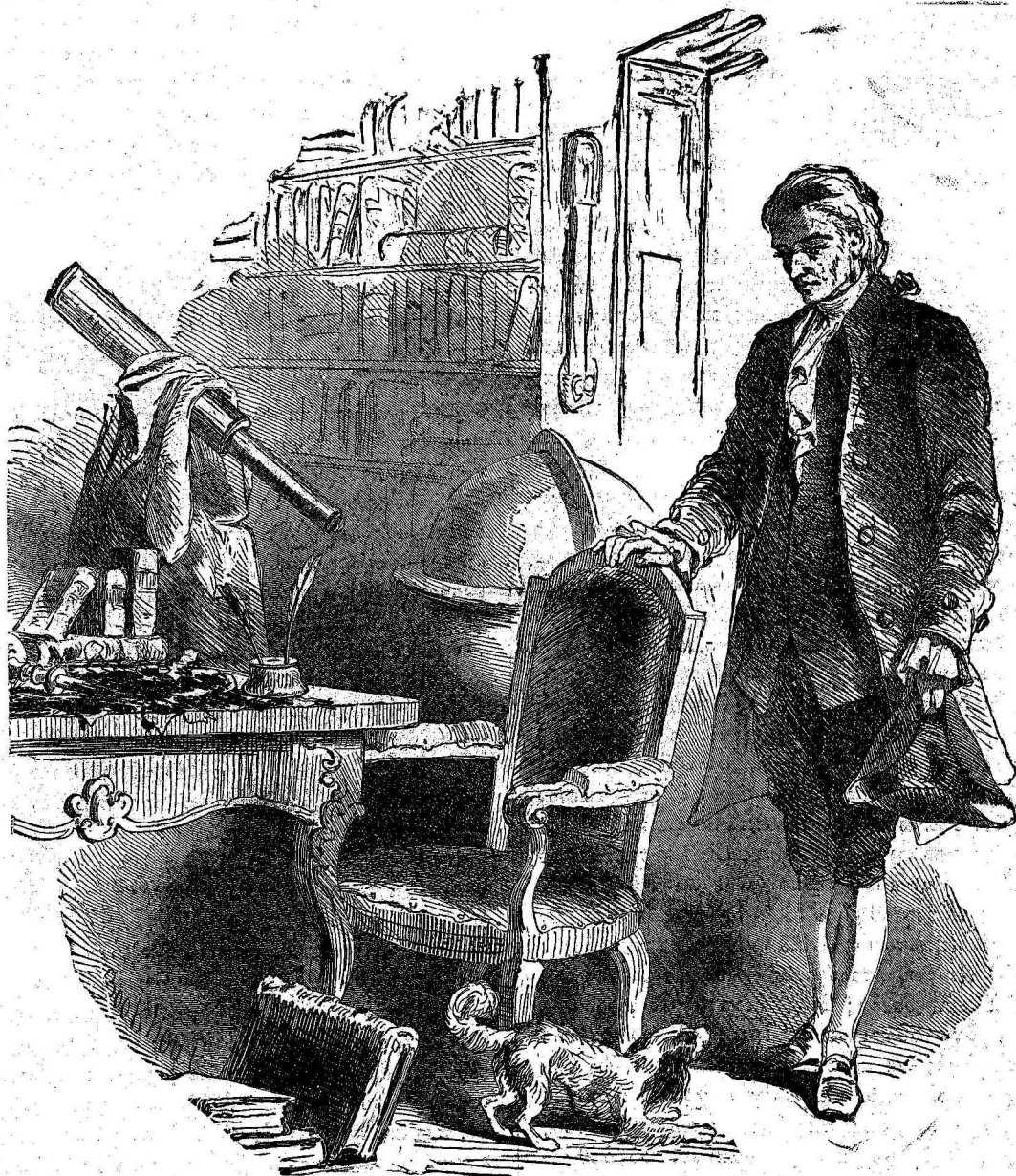
Καὶ μόνον τοῦτο ὁ Νεύτων εἶχε τὴν ταπεινοφροσύνην ἀληθοῦς εὐφυΐας· μνημονεύεται δὲ περὶ αὐτοῦ ὅτι εἰπέ ποτε, «Ἐὰν ἡδυνήθην νὰ ἴδω μακρύτερα τοῦ Δεκάρτ, τοῦτο προέρχεται, ἐπειδὴ ἴσταμαι ἐπὶ ὤμων γιγάντων,»

ἐννοῶν μὲ τοῦτο, ὅτι οἱ πρὸ αὐτοῦ φιλόσοφοι εἶχον προετοιμάσει τὴν ὁδὸν δι' αὐτόν.

Ὁ Νεύτων ἦτο τόσο ἐπιμελής σπουδαστὴς ὥστε πολλάκις ἐλησμόνει τὸ φαγητόν του, ἀκόμη καὶ ὅταν ἦτο ἔμπροσθέν του. Πολλά

λέγεται, αἵτινες ἔλυον τὰ μεγάλα προβλήματα, εἰς τὰ ὁποῖα ἐνησχολεῖτο.

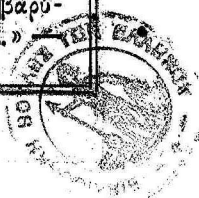
Ὁ Βυφὼν ἔλεγεν ὅτι ἡ εὐφυΐα εἶναι ὑπομονή· ὁ Στήβενσον, ὁ ἐφευρετὴς τοῦ ἀτμοκινήτου, ὅτι ὑπερέβαινε τοὺς πολλοὺς μόνον εἰς τ-

Ο ΣΙΡ ΙΣΑΑΚ ΝΕΥΤΩΝ

περίεργα ἀνέκδοτα διηγοῦνται περὶ αὐτοῦ ὡς πρὸς τοῦτο, ὡς π. χ. ὅτι πολλάκις ἐκάθητο ἐπὶ τῆς κλίνης του, μὲ τὰ νυκτικά του, βυθισμένος εἰς τὰς σκέψεις του, αἱ ὁποῖαι ὅμως δὲν ἦσαν μάταιοι ρεμβασμοί, ἀλλὰ σπουδαῖαι με-

ἔτι εἶχε περισσότερὰν ὑπομονὴν, καὶ εἰς τὴν ἀρετὴν ταύτην ἀπέδιδε τὴν ἐπιτυχίαν του. Ὁ Νεύτων εἶχε μεγάλην ὑπομονὴν — Ἐρωτηθεὶς ποτε πῶς ἀνεῦρε τὸν νόμον τῆς βαρύτητος, ἀπεκρίθη «Διὰ διηγενοὺς σκέψεως.»

ἦτο πολὺ ἀκριβὴς εἰς τὰς δοσοληψίας του, ἀλλὰ καὶ πολὺ ἐλευθέριος πρὸς τοὺς φίλους του. Κατὰ τὸ διάστημα τοῦ χρόνου, ὅτε ἔκαμνε τὰς μεγίστας αὐτοῦ ἀνακαλύψεις, ἦτο τόσο πτωχὸς ὥστε ἠναγκάζετο νὰ ἐπισκευάζῃ μόνος τὰς καμίνους του.

Εἶναι ὀλίγον παράξενον ὅτι τοιοῦτος μέγας ἀνὴρ ἔδωκε τοσαύτην προσοχὴν εἰς τὴν ἀλχημικὰν καὶ κατέτριψε τέσσαρα ἔτη προσπάθων νὰ μεταβάλλῃ τὰ κατώτερα μέταλλα εἰς χρυσόν. Ὁ καιρὸς οὗτος βεβαίως ἀπωλέσθη, ἀλλ' ἡ ἀκριβὴς γνῶσις τῆς χημείας, τὴν ὁποίαν οὕτω πῶς ἀπέκτησε, τῷ ἔγινε πολὺ χρήσιμος, ὅτε διωρίσθη ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως Διευθυντῆς τοῦ Νομισματοκοπείου μὲ ἐτήσιον μισθὸν 1000 λιρῶν, ὅστις εἰς τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἦτον ἱκανὸς νὰ διατηρῇ τινα πολὺ καλὰ.

Εἶναι ἀξιοσημείωτον ὅτι τὰς μεγίστας αὐτοῦ ἀνακαλύψεις ἔκαμνε, ὅτε ἦτον ἔτι νέος — τὸν νόμον τῆς Βάρυτητος ἀνεκάλυψεν, ὅτε ἦτο 23 ἐτῶν, τὸ δὲ σύγγραμά του «Περὶ ἀρχῶν» συνέγραψε πρὸ τοῦ 40 ἔτους. Περὶ τοῦ συγγράμματος τούτου ὁ Δᾶ Πλάς λέγει ὅτι εἶναι ἀνώτερον παντὸς ἄλλου συγγράμματος, τὸ ὁποῖόν ποτε ὑπῆρξε. «Ἀπαντα τὰ συγγράμματα τοῦ Νεῦτωνος ἐγράφησαν εἰς τὴν Λατινικὴν γλῶσσαν, ἥτις ἦτο τότε ἐν χρήσει μεταξὺ τῶν πεπαιδευμένων.

Ὁ Νεῦτων εἶχε προικισθῇ ὑπὸ τῆς φύσεως μὲ ἡσύχιον πνεῦμα. Λέγεται δὲ περὶ αὐτοῦ ὅτι μίαν ἡμέραν ὁ μικρὸς του κύων, Ἀδάμας ἔρριψε κατὰ τὴν ἀπουσίαν του ἀνημμένον κηρίον ἐπάνω εἰς τὴν τράπεζαν καὶ κατέκαυσε πολλὰ πολύτιμα χειρόγραφα. Ἐπιστρέψας ὁ Νεῦτων καὶ ἰδὼν τοῦτο εἶπε λυπηρῶς, ἀλλὰ χωρὶς νὰ ὀργισθῇ, «ὦ Ἀδάμα, Ἀδάμα, δὲν γνωρίζεις πόσων ἐτῶν κόπους μὲ κατέστρεψες!»

Ὁ Νεῦτων ἦτο ὄχι μόνον μέγας φιλόσοφος, ἀλλὰ καὶ εὐσεβὴς ἀνὴρ· λέγεται δὲ περὶ αὐτοῦ, ὅτι οὐδέποτε ἐπρόφερε τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ χωρὶς νὰ ἐκβάλῃ τὸν πῖλον του, ὡς σημεῖον σεβασμοῦ, καὶ ὀλίγον χρόνον πρὸ τοῦ θανάτου του, εἶπε τὰς ἑξῆς ἀξιωματικὰς λέξεις· «Ἄγνωσ πῶς φαίνομαι εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ κόσμου, ἀλλ' εἰς τοὺς ἰδικούς μου, φαίνομαι ὡς παιδίον παίζον παρὰ τὴν ἀκρογιαλὴν, καὶ κατὰ τὰς διασκεδάσεις ταύτας εὐρίσκον ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν κανὲν κογχύλιον ὠραιότερον ἢ μεγαλειότερον τοῦ συνήθους, ἐνῶ ὁ ἄπειρος ὠκεανὸς τῆς κεκρυμμένης ἀληθείας κεῖται ἐνώπιόν μου!» ἀπεβίωσε τὸ 1727.

Η ΑΜΝΗΣΙΚΑΚΙΑ

Εἰς μικράν τινα πόλιν τῆς Γερμανίας ἔζων ποτὲ δύο ἄνθρωποι σχετικοὶ πρὸς ἀλλήλους καὶ ὁμοτέχνοι, ἔχοντες ἐπαγγελμα νὰ σχίζωσι καὶ πριονίζωσι ξύλα. Ὁ εἰς τούτων ὀνομαζόμενος Χάνος ἦτον ἄνθρωπος ἀπότομος, βάνουσος καὶ παρὰ πολὺ μεμψίμοιρος καὶ διὰ τοῦτο δυσκόλως εὕρισκεν ἐργασίαν καὶ κατὰ συνέπειαν ἐστερεῖτο πολλάκις καὶ τοῦ ἐπιουσίου ἄρτου. Ὁ δὲ ἕτερος Ἑρρίκος καλούμενος εἶχε χαρακτηριστὰ ἥπιον καὶ συμπεριφορὰν καὶ συνάμα ἐργατικὸς ὢν καὶ ἐπιμελής, πάντοτε εὕρισκεν ἐργασίαν, εὐχαριστῶν δὲ τοὺς ἐργοδότας, ἐλάμβανε πολλάκις πλεόστονον τοῦ συμπεφωνημένου ποσοῦ· καὶ οὕτως εἶχε τὰ πρὸς τὴν ζωὴν ἀναγκαῖα ἐν ἀφθονίᾳ. Ὁ Χάνος ἀντὶ νὰ παραδειγματισθῇ καὶ ὠφελῇ ἀπὸ τὸν καλὸν χαρακτήρα τοῦ ὁμοτέχνου καὶ φίλου του, ἐπειδὴ ἦτο δύστροπος καὶ κακὸς ὑπὸ τοῦ μεγάλου φθόνου ἐκυριεύθη, ὥστε μανιώδης γενόμενος ἔβλαπτε τὸν ἀγαθὸν Ἑρρίκον δόσας καὶ ὅπως ἠδύνατο. Ὁ δὲ ἀγαθὸς Ἑρρίκος ἔχων πεποιθήσιν εἰς τὸν Θεὸν καὶ εἰς τὴν εὐσυνειδητὸν ἐργασίαν του μὲ ὑπομονὴν ὑπέφερεν τὰς ζημίας λέγων, ὅτι οὐδέποτε ἤθελεν ἐπιτρέψει ὁ Θεὸς νὰ στέρηθῇ τοῦ ἄρτου διὰ τὸν φθόνον τοῦ Χάνου.

Ἡμέραν τινα ἔνεκα μέθης ἔξω φρενῶν γενόμενος ὁ Χάνος ἐπυρπόλησεν ἀκουσίως τὴν μικρὰν οἰκίαν του μὲ ὅλα τὰ ἐν αὐτῇ πτωχικὰ ἐπιπλα, μόλις δυνήθεις νὰ διασώσῃ τὴν οἰκογένειάν του. Οἱ συμπολιταὶ τοῦ λυπηθέντες διὰ τὸ δυστύχημα, τῷ προσέφερον ὅτι ἔκαστος εἰμώρηται καὶ τοῦ παρεχώρησαν ὑπερῶν τι διὰ νὰ κατοικῇ μετὰ τῆς οἰκογενείας του. Ὁ δὲ Ἑρρίκος πορευθεὶς μίαν ἐσπέραν ἔκρουσε τὴν θύραν. Ὁ Χάνος ἀνοίξας καὶ ἰδὼν τὸν ἄνθρωπον, τὸν ὁποῖον πολλάκις εἶχε ζημιώσει, ἐνόμισεν, ὅτι ὑπῆγε νὰ ἐνεδίδῃ τὴν δυστυχίαν του, καὶ διὰ τοῦτο ἠθέλησε βιαίως καὶ ἀπτόμως νὰ τὸν ἐκδιώξῃ· ἀλλ' ὁ καλὸς οὗτος φίλος προλαβὼν εἶπεν εἰς τὸν Χάνον, «Ἀδελφε, ἔχω νδύω πελέκεις, ἐκ τῶν ὁποίων ὁ εἰς μόνον μοὶ » χρησιμεύει, σοὶ ἔφερα δὲ τὸν ἄλλον διὰ νὰ με » ταχειρισθῇς μέχρις οὗ ἐσπορήσῃς· ἡγόρασα » δὲ καὶ νέον πρίονιον καὶ ἔχω καὶ τὸ παλαιὸν » διωρθωμένον, ἀλλὰ εἰς ἀργίαν· μεταχειρίσου » καὶ τοῦτο χωρὶς νὰ νομίζῃς ὅτι ἔχω σκοπὸν » νὰ σὲ ὑποχρεώσω. Σὲ εἰδοποιῶ δὲ προσέτι, » ὅτι ὁ γείτων ἔμπορος, ἔχει ἐργασίαν καὶ » ζητεῖ ἐργάτην. Ὑπαγε λοιπὸν ν' ἀναλάβῃς